

Сервіс електронної пошти. протокол SMTP, робота MTA а прикладі postfix

На минулій лекції ми обговорили сервіс електронної пошти з точки зору клієнта: протоколи POP3, IMAP та MIME.

Нагадаємо коротко:

протоколи POP3 та IMAP служать для віддаленої роботи з поштовою скринькою.

Обидва мають вбудовані засоби аутентифікації користувача. Також можуть використовувати ще й шифрування трафіку по протоколу Secure Socket Layer (SSL).

Різниця між POP3 та IMAP:

POP3 завантажує пошту на локальний комп'ютер користувача, а IMAP працює з поштою на сервері. При використанні POP3 потрібно повністю завантажити листа на клієнта щоб переглянути напр його заголовки. При роботі з IMAP поштовиа програма якраз заголовки і зтягує (напр. для формування списку), а саме повідомлення завантажуються вже тільки на запит.

MIME (MultipurposeInternetMail Extension) служитьдля формуваннятапересилки контенту різного типу в тілілиста.

ПочатковоSMTP-системибули розраховані на передачу інформації виключно в тектовом вигляді і не були орієнтовані на передачу символів національних алфавітов(не кажучи вже про бінарні дані) тобтовикористовували 7-бітний набір символів. Для подолання цього обмеження і служитьMIME.

ПротоколSMTP

Сам протоколSMTP дуже простий, його роботу можна перевірити буквально підєднавшись до сервера з допомогою telnet на порт25 (проробимо це на лаб роботах).

Основні команди SMTP вартанатизокрема для тестування.

HELO <sending-host> EHLO <sending-host>	Джерело відправки (Хто відправляє листа)
MAIL FROM:<from-address>	Від кого повідомлення
RCPT TO:<to-address>	Для кого повідомлення
DATA	Почати повідомлення
RSET	Перервати повідомлення
VERFY <string>	Перевірити користувача (фактично не використовується зараз)
HELP	Допомога (теж не використовується)
QUIT	Закінчення сеансу

Є і інші, звичайно.

RFC 821 - описано всі.

Ми з вами розглядали тему якості прикладу МТА postfix а не sendmail (чому - говорилось на попередній лекції).

МТА postfix

Конфігураційні файли по замовчуванню лежать в `/etc/postfix (Linux)`, `/usr/local/etc/postfix (FreeBSD)`. Основних є два: `main.cf` та `master.cf`.

Для перевірки, перегляду і навіть для маніпуляції конф параметрами в postfix служить утиліта `postconf`.

`main.cf` - кілька основних директиви:

<i>myorigin</i>	<pre>myorigin = \$myhostname (по замовчуванню: відправляти листи від "user@\$myhostname") myorigin = \$mydomain (можна і так, якщо для конфігуруємо для цілого домену user@\$mydomain")</pre>	Параметр <code>myorigin</code> задає ім'я домену, яке використовується в пошті, що відправляється з цієї машини.
<i>mydestination</i>	<pre>mydestination = \$myhostname localhost. \$mydomain localhost</pre>	Параметр <code>mydestination</code> задає, для яких доменів пошта буде доставлятися локально замість пересилки на інший хост. По замовчуванню, Postfix приймає пошту тільки для локальної машини. Можете вказати один і більше доменів, "/ім'я/файлу" і/або таблиці пошуку "тип:таблиця (type:table)" (такі, як <code>hash:</code> , <code>ldap:</code> , чи <code>mysql:</code>), розділяємо їх пробілами і або комами.
<i>mynetworks_style</i> <i>mynetworks</i>	<pre>mynetworks_style = subnet (по замовчуванню: авторизувати підмережі) mynetworks_style = host (безпечно: авторизувати тільки локальну машину) mynetworks = 127.0.0.0/8 (безпечно: авторизувати тільки локальну машину)</pre>	По замовчуванню, Postfix пересилає пошту від клієнтів, що знаходяться в авторизованій частині мережі, на будь-яку адресу. Авторизовані мережі задає конфігураційний параметр <code>mynetworks</code> .
<i>relay_domains</i>	<pre>relay_domains = \$mydestination</pre>	По замовчуванню, Postfix пересилає пошту від сторонніх (тобто клієнтів, що знаходяться <u>поза межами авторизованих мереж</u>) тільки авторизованим доменам. Домены, на які дозволено пересилку

	кореспонденції від посторонніх клієнтів, задає параметр <code>relay_domains</code> . По замовчуванню, Postfix вважає авторизованими всі домени (і піддомени), вказанв в <code>mydestination</code> .
--	--

Параметрів є більше 100, але приведені є найважливішими з точки зору безпеки.

Небезпека open relay! ПОЯСНИТИ!

MTA потрібно налаштувати ДУЖЕ акуратно, і 10 раз перевіряти функціонування, оскільки можна стати серйозною жертвою спамерів.

Віртуальні домени в Postfix, віртуальні поштові скриньки

описують як правил в зовнішніх базах даних. По замовчуванню в файлах `hash`
Напр:

```
alias_maps= hash:/etc/aliases
alias_database= hash:/etc/aliases
transport_maps= hash:/etc/postfix/transport
virtual_alias_maps= hash:/usr/local/etc/postfix/virtual
```

Формат такого файлу типовий (див лаб роботи: `аліас: адреса чи адреси`). Після того, як відредаговано текстовий файл, з нього робимо `hash` файл командою `postmap` (а також `newaliases`, яка її викликає).

Для локальної доставки (коли користувачі кожен має на локальній машині свій рахунок) такі файли цілком прийнятні і їх ведення в раз невеликої кількості користувачів цілком оправдане, однак для сервісу віртуального хостінгу в сотні користувачів такий підхід не використовують (в першу чергу через те, що недоцільно мати тільки користувачьких рахунків).

В такому випадку найчастіше використовують якийсь сервер баз даних або сервіс директорії (LDAP напр.)

Конфіг виглядає приблизно так:

```
virtual_mailbox_base= /var/mail/virtual
virtual_mailbox_maps= mysql:/usr/local/etc/postfix/sql/users.cf
virtual_alias_maps= mysql:/usr/local/etc/postfix/sql/aliases.cf
virtual_uid_maps= mysql:/usr/local/etc/postfix/sql/uids.cf
virtual_gid_maps= mysql:/usr/local/etc/postfix/sql/gids.cf
local_recipient_maps= $virtual_mailbox_maps$virtual_maps$transport_maps
```

Зауважити, що безпосередньо доставкою пошти в локальні поштові скриньки postfix (MTA) не займається. Це робота доставочного агента (попередня лекція).

Клієнтські поштові скриньки на сервері теж можуть зберігатися в різних форматах.

На сьогоднішній день використовуються *mbox* та новіший *mdir* а також інші. Є відповідні RFC. ПОЯСНИТИ.

Поштові клієнти працюють з обома фактично прозоро для користувача.

Перевірка контенту.

Очевидно, що зараз вимоги до SMTP сервісу високі: він повинен вміти фільтрувати пошту (антивірус та спам).

Існує кілька методик для перевірки вмісту. Наприклад вбудовані (перевірка заголовків) або зовнішні в або не в реальному часі.

Перевірка заголовків дає великий вигравш продуктивності. Спам лісти - один з способів фільтрувати небажану пошту.

Зовнішні програми набагато більш ресурсоємкі (напр. Spam-assassin - ПОЯСНИТИ).

Журнальний (log) файл

`/var/log/maillog` - в усіх системах (по замовч.). Кожен МТА по замовчуванню веде дуже детальний лог файлу руху пошти. Як правило архівується кожного дня.

КОЖНЕ повідомлення отримує свій унікальний номер (а тої кілька - при зовнішній обробці напр)

Поштова черга

перегляд з допомогою команди `mailq`

Сервер зберігає в черзі листи, які тимчасово неможливо відправити. Час і повідомлення про це - залежно від налаштувань.

Списки розсилки

Спеціальні заголовки з ВСІЄЮ інфо про список (особливо це стосується можливості відписатися), спеціальні адреси.

Спеціальне ПО: `mailman`, `majordomo`.